KÁDÁR HUNOR

Aki vallási motivációból ölt – a nădragi sorozatgyilkos

The Man Who Killed for Religious Reasons – The Serial Killer from Nădrag

Abstract: The present study is intended to illustrate the activities of a serial killer who committed a series of crimes in a small village. During the investigation, the police interrogated several suspected candidates but excluded them from the list of potential perpetrators due to lack of motive. Finally, by narrowing down the investigation to include psychiatric patients, the perpetrator, who was member of an aggressive religious sect, was identified. The serial killer testified that he had planned to commit further murders and showed no remorse at all, but instead he regretted killing so few unbelievers.

Keywords: serial killer, detective, psychiatric patient, confession, religious fanatic

Összefoglaló: Jelen tanulmány egy olyan sorozatgyilkos tevékenységét hivatott bemutatni, aki egy kis községben követte el a bűncselekményeket. A nyomozás során a rendőrség több gyanúsított jelöltet is kihallgatott, de az indíték hiánya miatt kizárta őket az elkövetők köréből. Végül, leszűkítve a nyomozást a pszichiátriai betegek körére, sikerült azonosítani az elkövetőt, aki egy agresszív vallásos szekta tagja volt. A sorozatgyilkos beismerő vallomást tett, amelyben elmondta, hogy újabb emberölések elkövetését tervezte, és egyáltalán nem tanúsított megbánást, hanem azt sajnálta, hogy ilyen kevés hitetlent sikerült megölnie.

Kulcsszavak: sorozatgyilkos, nyomozó, pszichiátriai beteg, beismerő vallomás, vallási fanatikus

1. Bevezető gondolatok

Jelen bűneset bemutatása a gyilkosságok miatt folyó nyomozást vezető Dumitru Ceacănica ezredes leírásai alapján történt. A helyi rendőri szerveknek nem sikerült azonosítaniuk a sorozatgyilkost, ezért az ügyet átadták a fővárosi rendőrségnek, amely legjobb nyomozóját, Dumitru Ceacănícát bízta meg az ügy vezetésével. Az ezredes naplójában bemutatja nyomozói karrierje legemlékezetesebb bűneseteit, amelyek között szerepel a nădragi sorozatgyilkos esete is.¹ Egyéb forrás hiányában jelen tanulmány

¹ Dumitru CEACĂNICA: *Amintirile unui criminalist (Egy kriminalista emlékezései)*, Ed. Lucky, București, 1995.

kizárólag az ezredes naplójára támaszkodik, amely sajnos semmilyen információval nem szolgál az ügyben foganatosított bírósági eljárásról és a bíróság elmarasztaló ítéletéről.

2. Gyilkosság rázza meg a kis községet

1961. április 26-án egy munkás holttestét találták meg a Lugos közelében fekvő Nădrag község patakjának a partján. S. D. áldozatot többszöri késszúrással ölték meg. A községben addig soha nem követtek el szándékos emberölést. A nyomozás kezdeti szakaszában megállapították, hogy az áldozat 22 órakor hagyta el a gyárat, és hazafelé indult. A tettes az áldozatot a patak partjáig követte, ahol elkövette a gyilkosságot.

3. Féltékenységből elkövetett emberölés?

Az áldozat nőcsábász volt, mielőtt megnősült, öt élettársi viszonya volt, egyik viszonyát házassága után is folytatta. Kiderült, hogy S. D. barátja, I. M. a bűncselekmény helyszínétől számított hatvan méterre lakott. I. M. feleségét az áldozat gyakran meglátogatta a kenyérüzletben, ahol elárusítóként dolgozott, illetve S. D. a nő lakásán is többször járt, amikor férje távol volt. Első ránézésre úgy tűnt, hogy egy féltékenységből elkövetett gyilkossággal állunk szemben. A boncolás során kiderült, hogy az áldozat gyomrában megemésztetlen spenót volt található. Egy tanú elmondása szerint a gyilkosság estéjén I. M. és felesége ugyanazon az útvonalon ment haza a moziból 22:30-kor, amelyen az áldozat is haladt. Kiderült, hogy az áldozat csak szalonnát vitt magával a gyárba, tehát nem ehetett ott spenótot. Következésképpen, miután elhagyta a munkahelyét, az áldozatot valahol spenóttal kínálták meg. A tanúk elmondása szerint I. M. felesége a gyilkosság napján spenóttal a zacskójában ment haza az üzletből. Maga I. M. is elismerte, hogy a gyilkosság napján felesége spenótot készített. Egyre több olyan adat került napvilágra, amely arra utalt, hogy a gyilkosság elkövetője I. M.

4. Újabb gyanúsított jelöltek

A nyomozás során az is kiderült, hogy a gyilkosság előtt nem sokkal az áldozat megnyert egy bírósági pert, amelynek következtében S. M. bérletét kilakoltatták az áldozat lakásából. A kilakoltatás után S. M. halálosan megfenyegette az áldozatot. A gyilkosságot követően S. M. arcán karcolások voltak láthatók, ezért ő lett a fő gyanúsított, és azt feltételezték, hogy bosszúból követte el a gyilkosságot. Utólag azonban minden kétséget kizáróan kiderült, hogy S. M. feji sérülését nem a gyilkosság során szerezte, ezért törölni kellett a gyanúsítottak listájáról.

Előkerült egy harmadik gyanúsított is! Néhány órával a gyilkosság előtt egy nő jelentette a helyi rendőrségen, hogy egy P. I. nevű, ittas állapotban levő személy késsel a kezében azzal fenyegetőzött, hogy megöli az összes adósát, akiknek hitelben alkoholt adott el. Azt mondta, hogy azok családjának sem kegyelmez, akik lisztet ígértek pálinkáért cserében. Mivel az áldozat barátjának, I. M.-nek a felesége lisztet is osztott a kenyérüzletben, a nyomozók fejében megfordult az a feltételezés is, miszerint P. I. valójában I. M.-et akarta megölni, és mivel ittas állapotban volt, összekeverte őt S. D. áldozattal, aki a sötétben hasonlított I. M.-hez, és aki azon az útvonalon ment haza, ahol I. M. szokott. A nyomozók megtalálták P. I. nadrágját, amelyet a gyilkosság estéjén viselt, és amelyen vérfoltok voltak találhatóak. A laboratóriumi vizsgálatok értelmében a nadrágon emberi vér volt annak ellenére, hogy P. I. azt állította, hogy egy disznóölés során vérezte össze a nadrágját. Ettől a pillanattól kezdve az ügyben P. I. lett a fő gyanúsított. Rövid időn belül kiderült, hogy nem sokkal a gyilkosság előtt P. I. keze megsérült, miközben szerelte a biciklije láncát, és valószínűleg akkor vérezte össze a nadrágját. Tehát mégsem P. I. volt az elkövető.

5. A gyilkos újra lecsap

1961. május 22-e este egy újabb gyilkosságot követtek el. Az áldozat P. P. munkás volt, aki ugyanabban a gyárban dolgozott és ugyanabban a Nádrag meletti faluban lakott, mint az előző áldozat. P. P. lakása, ahol bérben lakott, az első gyilkosság helyszínéhez viszonyítva ellentétes irányban helyezkedett el. Az elkövető az áldozatot saját lakásán támadta meg 20 óra tájákn. Az elkövető nem tört be a lakásba, amelynek ajtaja nyitva volt, és a kulcs a zárban sértetlenül hevert. A tettes egy kemény tárggyal ütötte fejbe az áldozatot, amely valószínűleg egy kalapács volt. A nyomozók azt feltételezték, hogy mindkét bűncselekményt ugyanaz a tettes követte el. Feltételezésüket két dologra alapozták. Egyrészt egy olyan községben, ahol addig nem követtek el egyetlen emberölést sem, minimális volt annak az esélye, hogy ilyen rövid idő alatt két gyilkosságot is elkövessenek. Másrészt azt sem lehetett figyelmen kívül hagyni, hogy mindkét áldozat ugyanabban a gyárban dolgozott.

6. Elkövető helyett újabb áldozat

A rendőrök azonnal a gyilkosság helyszínére siettek, majd igénybe vették a nyomozó kutyát, aki a szagokat követve annak a gyárnak az udvarára vezette őket, ahol a két áldozat dolgozott. A kutya bement az asztalosműhelybe, amelynek ajtaja nyitva volt annak ellenére, hogy aznap nem dolgozott ott senki. A műhelyben a nyomozókat igen nagy meglepetés várta. Ahelyett, hogy megtalálták volna az elkövetőt, egy újabb áldozatra bukkantak. A földön L. P. munkás feküdt kómában, akinek a fején súlyos sérülések voltak, amelyeket valószínűleg azzal a kis fejszével okoztak, amely a földön hevert

véresen. Az áldozatot kórházba szállították, ahol a gyors orvosi beavatkozásnak köszönhetően túlélte a támadást, viszont a súlyos feji sérülések következtében nem tudott már beszélni és írni, ezért nem tudta elmondani, ki volt a tettes. A kutya sajnos nem talált újabb nyomokat, ezért nem tudták tovább követni a tettest.

7. Az elkövető pszichiátriai beteg

A nyomozók úgy vélekedtek, hogy amennyiben elfogadjuk a tényt, miszerint a három bűncselekményt egyazon tettes követte el, már nem tartható fenn az I. M. ellen felhozott gyanú, miszerint S. D. áldozatot féltékenységből gyilkolta volna meg, ugyanis semmilyen indíték sem hozható kapcsolatba I. M. részéről a másik két áldozattal. A nyomozók arra az elhatározásra jutottak, hogy az összes gyilkosságot és gyilkossági kísérletet egyazon tettes követte el, ugyanis egyik bűncselekmény sem volt racionálisan magyarázható egy konkrét indítékkal. Azt is feltételezték, hogy az elkövető pszichiátriai beteg, ugyanis az utolsó két áldozatnak nem voltak ellenségei vagy káros szenvedélyei, és pozitívan voltak megítélve abban a közösségben, ahol éltek. A további nyomozás során azon személyeket próbálták megtalálni, akik néha furcsán, megmagyarázhatatlanul viselkedtek, de a mindennapi életben, munkájuk során beszámíthatók voltak, és éppen ezért nagyon nehéz volt őket azonosítani. Ezen pszichopáták önkívületi állapotba eshetnek, ha egyedül, elszigetelten vannak, de általában teljesen normálisan viselkednek és beszélnek, elrejtik a nyilvánosság előtt pszichiátriai betegségüket. A nyomozók arra is felfigyeltek, hogy mindhárom áldozat jó munkás volt, és a közösség, amelyben éltek, értékelte őket.

8. Forró nyomon

További munkájukat a nyomozók a községben élő pszichiátriai betegek ellenőrzésére összpontosították. A felügyelet alá vont pszichiátriai betegek között volt M. M. is, aki ugyanabban a gyárban dolgozott, mint a három áldozat, és az elmúlt időszakban furcsán viselkedett. Az első gyilkosság elkövetése után még ünnepnapokon kívül is templomba járt, és a megszokottnál gyakrabban gyűjtött gyertyát. Az M. M.-mel folytatott beszélgetésekből és a környezetében élők elmondásai alapján a nyomozók arra a következtetésre jutottak, hogy a gyanúsított pszichiátriai beteg, aki misztikus alapú önkívületi állapotba szokott esni. Az egyik lakos elmondása alapján hozzávetőleg tíz évvel ezelőtt M. M. azt mondta, hogy ha elkapna egy bűnözőt a háza közelében, fejbe ütné a nyakszirt tájékán. Érdekes módon P. P. áldozatot éppen azon a testrészen ütötte meg a kalapáccsal az elkövető. Az is kiderült, hogy M. M. – aki 33 éves volt, és aki négy elemi osztályt végzett – öt testi sértést követett el az elmúlt tíz évben anélkül, hogy bármilyen indítéka is lett volna. Ugyanakkor a nyomozók azt is megtudták, hogy M. M. egy vallásos szekta tagja volt, és a környezet, amelyben felnőtt, és a baráti köre rossz hatást gyakoroltak rá. A tanúk azt is elmondták, hogy M. M. az utóbbi két áldozat halálát megelőző órákban az

áldozatok társaságában tartózkodott. Más tanúk arról számoltak be, hogy a gyilkosságok elkövetésének estéjén M. M. a két áldozattal, P. P.-vel, illetve L. P.-vel beszélt, és az S. D. sérelmére elkövetett gyilkosság estéjén az emberölés helyszínének közelében látták.

Az is kiderült, hogy M. M. több tanúnak is azt mondta, hogy L. P. rosszat akar neki csinálni, és hogy megpróbálta őt megölni. A gyanúsított erőfeszítéseket tett, hogy kövesse a nyomozás menetét. E célból rábírta a testvérét, hogy vegye fel a kapcsolatot az egyik tanúval. Ugyanakkor megpróbált megvesztegetni másik két tanút, hogy számára kedvező tartalmú nyilatkozatot tegyenek. A község patikusától megpróbált mérget vásárolni, ugyanis félt attól, hogy L. P. – aki túlélte a támadást – le fogja őt leplezni. A nyomozók attól tartottak, hogy a gyanúsított öngyilkos lesz, ezért felvették a kapcsolatot a patikussal, és megkérték, hogy patkányméreg helyett ártalmatlan metilinkékoldatot adjon el M. M.-nek. Hat órára rá, hogy megkapta a patikustól az anyagot, M. M.-et letartóztatták. Nála volt az oldat is, amelyet végül nem ivott meg.

9. Beismerő vallomás

Miután szembesítették a bizonyítékokkal, M. M. elismerte mindhárom bűncselekmény elkövetését. A gyanúsított nyilatkozata alapján a nyomozók megtalálták a bűncselekmények elkövetésének eszközeit, a corpus delictiket. M. M. elkísérte a nyomozókat a lakása mögötti erdőbe, ahol egy fa odújában találtak egy szuronyt és egy fanyelű borotvát, amelyeket elmondása szerint újabb gyilkosságok elkövetése céljából vett volna igénybe. A gyanúsított elismerte, hogy újabb gyilkosságok elkövetésére készült. Amikor letartóztatták, M. M.-nek egy listája volt azokról, akiket meg szeretett volna ölni, mivel szerinte ateisták voltak. Elmondása szerint „*az Úr azt akarta, hogy ezek haljanak meg*”. A listán szereplő személyek közül többet észrevett, miközben „*káromolták az Urat*”.

10. A gyilkos egy vallási fanatikus

M. M. egy műveletlen, vakbuzgó hívő volt, aki egy agresszív szektához tartozott. Az utóbbi időben csillagjegyekkel kapcsolatos könyveket tanulmányozott, amelyek elmondása szerint a gyilkosságok elkövetésére ösztönözték. M. M. meg volt győződve arról, hogy a bűncselekmények elkövetése révén „*áldozatot mutat be a hit oltárán*”. A gyanúsított vallásos fanatizmusát igazolta egy levél is, amelyet az egyik közeli község papjának írt, és amelyben felkérte azt, hogy „*távolítsa el a csillárról a nyolc oroszlánfejet*”. M. M. elismerte, hogy meg akarta ölni a papot, mivel az bálványokat tartott a templomban. Tervét nem fejezte be, ugyanis a csillagjegyekről szóló könyvekben az állt, hogy „*akkor távolíthat sz el egy papot, ha tudod helyettesíteni*”, azonban neki nem volt papi végzettsége. M. M. meg volt győződve arról, hogy „*isten, szent küldetést*” teljesít a hitetlenek meggyilkolásával. A nyomozás során semmilyen megbánást sem tanúsított, sőt dühös volt, hogy terve meghiúsult és csak három hitetlent sikerült megölnie.

Irodalomjegyzék

1. Dumitru CEACANICA: *Amintirile unui criminalist (Egy kriminalista emlékezései)*, Ed. Lucky, București, 1995.